

‘Amsterdamse afvalverwerker AEB in greep van anarchie’

Medewerkers van de vuilverbrander zouden zich schuldig maken aan sabotage

Joris Polman en Caitlin Stoker
Amsterdam

Achterstallig onderhoud aan de verbrandingsovens is slechts ‘een rookgordijn’ dat een machtsstrijd op de werkvloer bij de noodlijdende Amsterdamse afvalverwerker AEB verhult. De grootste vuilverbrander van ons land is ‘al jaren een stuurloos schip’. Het is een komen en gaan van managers. Er heerst ‘anarchie op de werkvloer’ en er is zelfs sprake van sabotage en brandstichting door eigen medewerkers.

Dat zeggen verschillende (oud-)medewerkers en andere betrokkenen met wie het FD op anonieme basis heeft gesproken. Uit de gesprekken doemt een beeld op van een machtsstrijd tussen ‘de witte boorden’ van het kantoor en ‘de blauwe boorden’ in de verbrandingsfabriek. Verschillende betrokkenen vergelijken de verziekte cultuur bij de afvalverwerker met die van de eveneens beruchte Amsterdamse brandweer en het hoofdstedelijke openbaarvervoerbedrijf GVB.

Pogingen van het AEB-management om werkprocessen te professionaliseren en te standaardiseren met procedures en planning om meer rendement uit de ovens te halen, liepen stuk op onwil bij ‘een harde kern van rotte appels’. In plaats daarvan werden auto’s van managers bekrast en banden lekgestoken.

De zich al jaren voortslepende crisis op de werkvloer noopte de directie en raad

Afvalverwerker AEB is volgens sommige betrokkenen ‘al jaren een stuurloos schip’.

FOTO: ROGER CREMERS VOOR HET FD

van commissarissen om op 5 juli vier van de zes verbrandingslijnen uit te schakelen. Sindsdien hangt het voortbestaan van AEB, waar ruim vierhonderd mensen jaarlijks 1,4 miljoen ton afval verwerken, aan een zijden draadje.

De twee belangrijkste verzetshaarden zitten volgens betrokkenen binnen de technische dienst en op ‘de stortvloer en

in de bunkerruimtes’, de plekken waar het vuilnis met kranen in de ovens wordt gestort. Maar een ontslagprocedure tegen drie oproerkraaiers van de technische dienst wegens werkweigering liep op niets uit. Het bedrijf had de personeelsdossiers niet genoeg op orde voor strafontslag.

De betrokken technici zouden nachtelijke storingsmeldingen hebben gene-

geerd. Ook zouden ze de ovens hebben gesaboteerd. Kostbare en tijdrovende reparaties die vervolgens nodig waren, maakten het mogelijk om aan ‘saai onderhoudswerk’ te ontsnappen. Ze konden zo bovendien overuren schrijven en compensatiedagen opnemen.

➔ **Vervolg op pagina 3**

De problemen op de werkvloer spelen al sinds de tijd dat AEB nog een volwaardige afdeling van de gemeente Amsterdam was. Op ruime afstand van het stadhuis verwierpen mensen privileges en creëerden eilandjes.

In 2003 stalen medewerkers zeven kilo cocaïne die de politie wilde laten verbranden. De AEB'ers liepen tegen de lamp omdat ze de harddrugs wilden verkopen aan een crimineel die werd afgeluisterd. 'Die diefstal van drugs was een incident. Maar dit voorbeeld is wel symptomatisch voor de verziekte cultuur die tot op de dag van vandaag bestaat', vertelt een medewerker.

Het is niet zo dat het AEB-management niets deed. Bij het stilleggen van de verbrandingslijnen kondigde de directie wederom maatregelen aan die 'processen, werkwijzen en cultuur' moeten verbeteren. Volgens de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied, die AEB begin 2018 onder verscherpt toezicht plaatste, was het een aandachtspunt. De instantie schrijft dat 'een grote omslag binnen het bedrijf nodig is om te komen tot een betere veiligheidsorganisatie en -cultuur'.

Ingewijden stellen dat de huidige directie onder leiding van Paul Dirix 'van toeten noch blazen weet' als het gaat om de techniek van de verbrandingsoven. De directie zou niet in

staat zijn om de gemelde technische problemen adequaat te beoordelen. 'De kloof tussen kantoor en fabriek is gigantisch.' Ondertussen werd de afvalverbrandingstak van het bedrijf bijna een jaar vanuit het kantoor geleid door een hr-manager 'die dat er uit pure nood even bij deed'.

Volgens (oud-)medewerkers was er in ieder geval geen sprake van structureel 'achterstallig onderhoud'. Diverse nog recente technische rapporten en een keuring van AEB's verzekeraar zouden dat bewijzen. De AEB-directie zou zich in plaats daarvan hebben laten meeslepen door opgeklopte verhalen over onveilige situaties in de fabriek.

'Op grond van wat ik weet, zou je die ovens binnen twee tot vier weken weer veilig aan de praat kunnen krijgen', stelt een medewerker. De door AEB gemelde technische problemen zijn wat hem betreft een symptoom, maar niet de oorzaak van de malaise. Volgens een andere medewerker is het slechts een kwestie van tijd voor er op de hierboven genoemde afdelingen 'koppen gaan rollen'.

AEB laat in een reactie weten dat het besluit om vier van de zes verbrandingslijnen stil te leggen is genomen op basis van onderbouwde rapportages van het technisch management en signalen van medewerkers. 'Het is een breedgedragen besluit. Ook heeft er externe validatie plaatsgevonden waaruit blijkt dat de vier verbrandingslijnen binnen vier tot zes maanden weer in bedrijf genomen kunnen worden.'

De namen van de in dit artikel opgevoerde anonieme bronnen zijn bekend bij de hoofdredactie.

Medewerkers stalen in 2003 zeven kilo cocaïne die de politie wilde laten verbranden

'De kloof tussen kantoor en fabriek is gigantisch', stellen ingewijden. FOTO: ROGER CREMERS VOOR HET FINANCIËLE DAGBLAD